

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/121/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315211158
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4315211158.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcov: 1. A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. A. XXX/XX, D., 2. E. F. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. A. XXX/XX, D., zastúpení Mgr. Petrom Senovským, advokátom, so sídlom Tekovská 22, Levice, proti žalovanému: A. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Zd. D. XX, G., zastúpený Mgr. Renátou Mészáros, advokátkou, so sídlom Nám. Hrdinov 7-8, Levice, o majetkové vyrovnanie a nápravu škody, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 17. mája 2023 č. k. 6C/451/2015-425 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch týkajúcich sa úroku vo výške 14,27 % ročne zo sumy 4 855,47 eura od 19. 09. 2013 do zaplatenia a trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobcom v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade sumu 4 855,47 eura, úrok vo výške 14,27 % ročne zo sumy 4 855,47 eura od 19. 09. 2013 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 4 855,47 eura od 19. 09. 2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I). Žalobcom v 1. a 2. rade voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 451 ods. 1, 2, § 456 veta prvá, § 458, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 232 ods. 3, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP a uviedol, že pôvodný žalobca B. H. C., nar. XX. XX. XXXX sa žalobou podanou dňa 19. 06. 2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 7 193,- eur ako náhrady za nehnuteľnosť neprávom získanú a následne predanú. Išlo mu o majetkové vyrovnanie a nápravu škody z chybného zápisu vlastníctva nehnuteľnosti. Žalobca v priebehu konania dňa XX. XX. XXXX zomrel. Uznesením zo dňa 05. 10. 2018, právoplatným dňa 07. 11. 2018 súd rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičmi pôvodného žalobcu I. H. C., a to žalobcami: 1. A. B. C., nar. XX. XX. XXXX a 2. E. F. C., nar. XX. XX. XXXX. V priebehu konania doručili žalobcovia návrh na zmenu žaloby, o ktorej súd rozhodol uznesením č. k. 6C/451/2015-303 zo dňa 06. 07. 2021 tak, že pripustil zmenu žalobného petitu v znení: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom sumu 4 855,47 eura, ktorá predstavuje hodnotu bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcov. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom úrok, ktorý predstavuje hodnotu úžitkov za používanie finančných prostriedkov žalovaným získaných bezdôvodným obohatením vo výške 14,27% ročne zo sumy 4 855,47 eura od 19. 09. 2013 do zaplatenia. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom úroky z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 4 855,47 eura od 19. 09. 2013 do zaplatenia. Žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania od žalovaného vo výške 100%. Súd po vykonanom dokazovaní rozhodol rozsudkom č. k. 6C/451/2015-339 zo dňa 20. 12. 2021 tak, že žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie pôvodného žalobcu a následne terajších

žalobcov ako právnych nástupcov po pôvodnom žalobcovi na vydanie bezdôvodného obohatenia. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 9Co/58/2022-398 zo dňa 26. 01. 2023 na základe odvolania žalobcov rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie vec opätovne prejednal a po vykonanom dokazovaní, viazaný názorom odvolacieho súdu, dospel k záveru, že zo spisového materiálu pôvodnej Správy katastra Nové Zámky sp. zn. X 365/2011 je jednoznačne preukázané, že pôvodný žalobca sa domáhal opravy chyby v zápise katastra nehnuteľností, pričom o jeho podaniach a následne aj rozhodnutiach SK Nové Zámky a KÚ v Nitre bol informovaný žalovaný, ktorému boli tieto listiny doručované so žiadosťou o vyjadrenie do vlastných rúk. Uvedené mal preukázané doručenkami založenými v spise (zo dňa 03. 11. 2011, 20. 12. 2011, 26. 01. 2012). Žalovaný, napriek tejto vedomosti pristúpil dňa 11. 09. 2013 k uzatvoreniu kúpnej zmluvy s Poľnohospodárskym družstvom Dolný Ohaj, predmetom ktorej bol predaj okrem iných aj dotknutých spoluvlastníckych podielov pôvodného žalobcu za celkovú kúpnu cenu 12 340,- eur. Pri uzatváraní zmluvy tak žalovaný musel vedieť, že dotknuté spoluvlastnícke podiely mu nepatria v rozsahu, v akom patrili pôvodnému žalobcovi. V tejto časti preto žalobcovia považujú kúpnu zmluvu za neplatnú. Dospel k záveru, že nebolo potrebné riešiť okruh strán sporu v súvislosti so žalobou o neplatnosť zmluvy alebo určenia vlastníckeho práva, resp. určenia spoluvlastníckeho podielu, pretože žalobcovia sa nedomáhali určenia vlastníckeho práva k pozemkom. S otázkou vlastníckeho práva žalovaného sa vysporiadal ako s otázkou predbežnou, bez dôsledkov na zmenu zápisu v katastri nehnuteľností, pretože predmetom žaloby nie je určenie vlastníckeho práva a pôvodný žalobca sa nedomáhal určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ale domáhal sa len vydania bezdôvodného obohatenia, a toho sa domáhajú aj jeho právni nástupcovia. Vzhľadom na uvedené, konštatoval, že právni predchodcovia žalovaného neboli vlastníckymi (spoluvlastníkmi) nehnuteľností v rozsahu, v akom boli zapísaní v katastri nehnuteľností, pričom vlastníkom (spoluvlastníkom) mal byť zapísaný právny predchodca žalobcov, a teda v konaní je preukázaná aktívna legitímácia žalobcov.

1.2. Poukázal na to, že žalovaný tak získal kúpnu cenu aj za nehnuteľnosti, ktorých nebol vlastníkom, a ktorých vlastníkom bol pôvodný žalobca. Následne posúdil rozsah bezdôvodného obohatenia. Dospel k záveru, že hodnota spoluvlastníckeho podielu H. C. je vypočítaná ako $17\,983,21\text{ m}^2 \times 0,27\text{ eura} = 4\,855,47\text{ eura}$. Hodnota bezdôvodného obohatenia, o ktoré sa žalovaný obohatil na úkor pôvodného žalobcu, a ktorého vydanie si žalobcovia uplatňujú v tomto konaní je 4 855,47 eura.

1.3. Žalobcovia si od žalovaného uplatnili aj vydanie úžitkov bezdôvodného obohatenia podľa § 458 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný nekonal dobromyseľne. Poukázal na to, že pri hodnotení dobromyseľnosti je nevyhnutné brať do úvahy, či žalovaný nemal, resp. nemohol mať po celú dobu od nadobudnutia predmetných pozemkov až ku dňu podpisu kúpnej zmluvy dôvodné pochybnosti o tom, že mu patria. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný sa oboznámil so skutočnosťami, ktoré spochybňujú jeho vlastníctvo k predmetným pozemkom prevzatím listu Správy katastra Nové Zámky zo dňa 04. 10. 2011, ktorý žalovaný prevzal do vlastných rúk dňa 17. 10. 2011. Následne žalovaný prevzal do vlastných rúk dňa 15. 11. 2011 rozhodnutie Správy katastra NZ sp. zn. X-365/2011 zo dňa 03. 11. 2011 a ďalšie listy a rozhodnutia Správy katastra Nové Zámky a Katastrálneho úradu v Nitre. Tiež vedel, že H. C. sa domáhal nápravy pochybenia pri zápise do katastra nehnuteľností, a napriek tejto znalosti predmetné pozemky predal Poľnohospodárskemu družstvu Dolný Ohaj. Z uvedeného mal za to, že žalovaný v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy nebol dobromyseľný, a preto žalobcovia majú nárok aj na vydanie úžitkov z bezdôvodného obohatenia, ktoré predstavujú úroky z finančných prostriedkov, ktoré žalovaný užíval odo dňa ich nadobudnutia až do ich zaplatenia žalobcom. Vydanie úžitkov si žalobcovia uplatňujú odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom mal žalovaný najneskôr obdržať kúpnu cenu od kupujúceho v zmysle čl. II., bod 2 kúpnej zmluvy, a teda od 19. 09. 2013. Mieru úrokovej sadzby si žalobcovia uplatňujú na základe údajov Národnej banky Slovenska pre úvery nad 5 rokov, čo zodpovedá faktu, že žalovaný získal finančné prostriedky v septembri 2013, a teda nimi disponoval vyše 7 rokov. Priemerná úroková sadzba novo-vytvorených úverov nad 5 rokov v septembri 2013 bola podľa údajov NBS 14,27%.

1.4. Zároveň si žalobcovia uplatnili aj úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, a to vo výške 5,50 % ročne zo sumy 4 855,47 eura od 19. 09. 2013 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom mal žalovaný najneskôr obdržať kúpnu cenu v zmysle čl. II., bod 2 kúpnej zmluvy. Vzhľadom na preukázanie aktívnej legitímácie žalobcov, správne vyčíslenie rozsahu bezdôvodného obohatenia, s ktorým sa súd stotožnil a odôvodnený nárok na úroky a úroky z omeškania, súd žalobe

v celom rozsahu vyhovel, a keďže mali žalobcovia vo veci plný úspech, priznal im nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalovaný podal voči výroku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcom v 1. a 2. rade úrok vo výške 14,27% ročne zo sumy 4 855,47 eura od 19. 09. 2013 až do zaplatenia, ako aj vo výroku o trovách konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd priznal žalobcom v 1. a 2. rade úrok vo výške 14,27 % ročne ako hodnotu úžitkov za používanie finančných prostriedkov, pričom tieto úžitky v konaní neboli žiadnym spôsobom skúmané a preukázané. Mal za to, že v tejto časti je predmetný rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný. Zo strany žalobcov sa jedná o hypotetický nárok, ktorý nie je žiadnym relevantným dôkazom preukázaný. Poukázal na význam slova úžitok, ktorý predstavuje iba to, čo sa nadobudlo určitým zhodnotením samotného bezdôvodného obohatenia. V danom prípade však žiaden úžitok nezískal, pretože uvedenú sumu žiadnym spôsobom nezhodnotil. Finančné prostriedky získané predajom sporných nehnuteľností minul na vlastnú spotrebu a tieto žiadnym spôsobom nezhodnotil napr. uložením v banke, a teda z vyplatenej kúpnej ceny nemal žiaden úžitok. Žalovaným prijatá kúpna cena nepredstavuje plodotvornú vec, z ktorej by mal úžitky. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a zároveň rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobcom nárok na úrok zamietol, a aby zmenil výrok o trovách konania tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania, a aby mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že argumentácia odvolania smeruje len voči úzkej veci priznaného nároku na vydanie úroku ako úžitku z bezdôvodného obohatenia a nesmeruje voči výške úročenej sumy, úrokovej sadzbe alebo dňu, od ktorého sa úrok má počítať. Ak sa žalovaný domnieval, že je dôvod namietat požiadavku žalobcov na vydanie úžitkov bezdôvodného obohatenia vo forme úrokov, mal tak urobiť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo neurobil. Tvrdenia, že žiaden úžitok nezískal, nakoľko uvedenú sumu žiadnym spôsobom nezhodnotil a do spisu neboli doložené žiadne doklady prípadných získaných výnosov na strane žalovaného vzťahujúce sa k vyplatenej kúpnej cene, mal žalovaný vzniesť pred súdom prvej inštancie, čím by umožnil, aby sa nimi žalobcovia a súd prvej inštancie mohli zaoberať. Vzhľadom na to, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nikdy nevzniesol žiadnu námietku smerujúcu voči požiadavke na vydanie úžitkov bezdôvodného obohatenia vo forme úrokov z predmetnej sumy bezdôvodného obohatenia, mal súd oprávnené za to, že žalovaný súhlasí s touto požiadavkou, a teda ju oprávnené uznal. Poukázal na zákonnú koncentráciu konania vyjadrenú v § 154 CSP. Odvolanie žalovaného považoval za právno-procesne neprípustné, keďže je neprípustné, aby žalovaný vzniesol v odvolaní námietky na tie požiadavky žalobcov, na ktoré nevzniesol žiadne námietky pred súdom prvej inštancie. Ako alternatívne argumenty uviedol, že v danom prípade bolo dokazovaním jednoznačne preukázané, že žalovaný nekonal dobromyseľne. Napriek tomu, že žalovaný preukázateľne vedel, že mu predmetné nehnuteľnosti nepatria a tiež vedel, komu právoplatne patria, predal ich ďalšej osobe. Nárok na vydanie úžitkov z bezdôvodného obohatenia podľa § 458 ods. 2 OZ tak bol jednoznačne preukázaný a súdom správne priznaný. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetné bezdôvodné obohatenie predstavuje peňažnú sumu (ktorá sa rovná peňažnej sume, za ktorú žalovaný predmetné nehnuteľnosti predal), je úžitok paušálne vyjadrený úrokom z predmetnej sumy za dobu od jej obdržania žalovaným až po jej zaplatenie. Na základe vyššie uvedeného je teda nepodstatné, ako žalovaný naložil s peňažnou sumou, ktorú získal na úkor žalovaných, a teda je nepodstatné tvrdenie žalovaného, že uvedenú sumu žiadnym spôsobom nezhodnotil. Má za to, že nie je potrebné preukazovať ďalšie zhodnotenie financií žalovaným. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou – žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stanovom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozsudku dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca H. C., nar. XX. XX. XXXX sa žalobou podanou dňa 19. 06. 2015 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 7 193,- eur ako náhrady za nehnuteľnosť neprávom získanú a následne predanú. Išlo mu o majetkové vyrovnanie a nápravu škody z chybného zápisu vlastníctva nehnuteľnosti. V priebehu konania pôvodný žalobca zomrel. Uznesením zo dňa 05. 10. 2018, právoplatným dňa 07. 11. 2018, súd rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičmi pôvodného žalobcu H. C., a to žalobcami v 1. rade A. B. C., nar. XX. XX. XXXX a žalobcom v 2. rade E. F. C., nar. XX. XX. XXXX. Po poslednej zmene žaloby, o ktorej rozhodol súd uznesením č. k. 6C/451/2015-303 zo dňa 06. 07. 2021 je predmetom žaloby zaplata sumy 4 855,47 eura, ktorá predstavuje hodnotu bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcov, úrok, ktorý predstavuje hodnotu úžitkov za používanie finančných prostriedkov žalovaným získaných bezdôvodným obohatením vo výške 14,27 % ročne zo sumy 4 855,47 eura od 19. 09. 2013 do zaplata a úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 4 855,47 eura od 19. 09. 2013 do zaplata. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní rozhodol rozsudkom č. k. 6C/451/2015-339 zo dňa 20. 12. 2021 tak, že žalobu zamietol. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 9Co/58/2022-398 zo dňa 26. 01. 2023 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom. Žalovaný podal odvolanie vo výroku o priznaní úroku vo výške 14,27 % ročne zo sumy 4 855,47 eura od 19. 09. 2013 do zaplata a vo výroku o náhrade trov konania. Vyhovujúci výrok, čo do istiny a úroku z omeškania, je už právoplatný a predmetom konania je len výrok o úroku a trovách konania.

7. Keďže žalovaný napadol odvolaním len priznaný úrok (čo do jeho základu) a žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu poukázali na to, že namietat požiadavku žalobcov na vydanie úžitkov bezdôvodné obohatenia vo forme úrokov mal urobiť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo neurobil, odvolací súd sa v prvom rade zaoberal tým, či je tento odvolací súd prípustnou novotou, pretože v opačnom prípade by na tento odvolací dôvod nemohol prihliadnuť a žalovaný iný odvolací dôvod neuvádzal.

8. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

9. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. V danej veci začalo konanie za OSP a žalovaný bol súdom vyzvaný na predloženie všetkých dôkazov a uvedenie skutočností a bol súdom poučený o tom, že všetky dôkazy a skutočnosti musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, pretože na dôkazy a skutočnosti označené neskôr súd neprihliadne. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov (novoty) je takto prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok.

10. Otázku koncentrácie konania riešil Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí zo dňa 26. januára 2021 sp. zn. I. ÚS 33/2021 okrem iného uviedol, že „účelom a zmyslom koncentrácie v civilnom sporovom konaní (§ 153 a § 154 Civilného sporového poriadku) je najmä prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonomie vrátane rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Je plne v diskrečnej právomoci súdu, či omeškaný procesný úkon strany ospravedlnení alebo nie.“

11. V prípade novôt týkajúcich sa procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu a väd, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nie je podmienené ich skutočnou novotou. Ak však odvolateľ v odvolaní vymedzí odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1

písm. b), e) až h) CSP, právo na uvedenie prípadných novôt bude podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Bude teda úlohou odvolateľa v odvolaní a protistrany vo vyjadrení k odvolaniu dokázať, že nové prostriedky procesného útoku a nové prostriedky procesnej obrany, ktoré uvádzajú „až teraz“, nemohli v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Ak tento predpoklad úspešne nespĺnia, na novoty nebude môcť odvolací súd prihliadnuť. Na diskvalifikáciu novoty postačí aj opomenutie jej skoršieho uvedenia zavinením z nebalosti. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, možno do uplynutia lehoty na podanie odvolania argumentovať novými skutočnosťami a dôkazmi.

12. Odvolací súd dospel v danej veci k záveru, že žalovaný úrok z úžitku (z bezdôvodného obohatenia) na súde prvej inštancie nenamietal, namietal len samotné bezdôvodné obohatenie a úrok z omeškania. Za takejto situácie, ak potom žalovaný namieta úrok z úžitku ako odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, žalovaný by tieto námietky mohol uplatniť v odvolacom konaní za predpokladu, že by preukázal, že ich nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo žalovaný ani netvrdil, ani nepreukázal. Keďže teda nešlo o novoty podľa § 366 písm. a), b), c) CSP, ktorými by sa odvolací súd musel zaoberať bez ohľadu na to, že by išlo o novoty, odvolací súd v odvolacom konaní na námietky žalovaného nemohol prihliadnuť, a keďže iné odvolacie dôvody neuvádzal, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne právny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a žalobcom, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).